

БЛАЖЕН, ХТО ВІРУЄ, - СЛІПИЙ

”Блажен, хто вірує” – про тих,
Що вірять сліпо в чудеса,
Так звуть подвижників святих,
Які все бачать в небесах.

Але блаженними також
Звуть розумом убогих всіх,
Бо ”вірити” й ”не знать” – одно ж,
І незнання єднає їх.

Найбільший гріх – це незнання,
Від нього віра наступа,
Що закриває пізнання,
Адже вона завжди сліпа.

Первісне ”вірить” означа
У праслов’янській мові ”знать”,
Мета для істин шукача:
”Повірить” – істину пізнать.

Дізнавшись, вірять назавжди,
Бо істина – це абсолют,
А вірити комусь – іти,
Невірний, вибравши, маршрут.

Дата написання вірша: 2020-11-14